

ga volili, opomnim, dopolniti svojo dolžnost, in ne muditi druziga časa. Stopite skup, pokličite gosp. Gajerja nazaj in napravite novo volitev. Potem pa volite po pameti! Tlaka, desetina in drugi kmetijski davki so že v zboru presojeni, — zdej bojo prišle vse druge reči na versto, katerih se gosp. Gajer nikdar učil ni, od katerih tedaj tudi clo nobeniga zapopadka nima — ktere so pa za našo celo deželo vender silno silnoimennitne! Ali ste brali v poslednjih Novicah reči, od katerih bo zbor zdej sklepe delal? Povejte mi resnično: ali gosp. Gajer razume kaj od tega? — u —

Nov denar v Ljubljani.

Zadregre zavoljo pomanjkanja sreberniga denarja so že poprej v Réki in Pragi, zdej pa tudi v Ljubljani práv pameten pomoček na dan pripravile. — Ljubljanska mestna srenja izdaja namreč odsihmal denarne listke po 3, 5, 10 in 15 krajcarjev, in bo — če bi treba bilo — tudi take po pol goldinarja izdajala. Ti listki, v velikosti nekako spovednim-listkam enaki, so z čerkami mnogoverstne farbe natisnjeni; listki za 3 kraje. so z črnimi, — za 5 kraje. z zelenimi, — za 10 kraje. z modrimi (plavimi), — za 15 kraje. z rujavimi čerkami natisnjeni; listi po 30 kraje. bojo pa rudeči. Na vsakim listku stoji cena zapisana in pa v slovenskim in nemškem jeziku tole: „*Ljubljanska mestna srenja plača take denarne listike tistimu, kteri jih priněse, po celi cení s cesars. banknoti; tode mora tacih listikov nar menj za en goldinar spremenjati priněsti.*“

Ta drobiž zasluži popolno zaupanje, kěr je le namestnik cesarskih banknotov in se na tole napravo mestne srenje opira: Eden prinese za 10 gold. cesarskih banknotov, katerih sicer zmenjati ne more, v mestno kaso, — ta mu da zató svojiga drobiža in spravi banknote v kaso. Drugi pride s 50 goldinarji v banknotih, ravno to prosí, in ravno tako se tudi ta odraja. In tako dalje. Tedej da mestna kasa le toliko svojiga drobiža med ljudstvo, kolikor je banknotov v svojo kaso spravila in zapèrila, de jih bo zopet tistim zmenjala, ki ji prinesó njene denarne listke nazaj. Ona tedej le svoje listke z cesarskimi banknoti menja, in to le toliko časa, dokler se ne bo spet sreberniga denarja dovelj med ljudmi prikazalo. Pretečeni teden so nam poslali iz Dunaja za 20,000 gold. srebernine — pa toliko zdajo, kakor de bi juda v pekel vergel. Mende de ljudje zakopujejo srebernino, drugači ne more biti.

Nar gotovši pomoček, mervto ležeči sreberni denar na dan spraviti, bi bila postava, de en mesec ima še svojo dozdajno ceno, potem pa bo dvajsetica le 18 krajcarjev, desetica le 9 kraje. veljala. Gotovo bi po tem tacim prišlo berž veliko veliko sreberniga denarja na dan!

Novičar.

Cesar so začetek državniiga zbora v Kromerizu na 22. tega mesca podaljšali, zató kěr je tam še marsikterih priprav potreba. — Na Dunaji grejo krivave sodbe naprej. 16. dan tega mesca so tudi zapovednika narodne straže, Mesenhavserja po imenu, vstrelili. Sliši se, de so gosp. Fistra spet zapèrli. Tudi v Zagrebu so zaperli 17 mož, ki so obdolženi, de so z Madžarskim puntarjem Košutam v zvezi. — Vsak dan pričakujemo novico, de je cesarska armada čez Madžarone planila; sliši se, de jih bo od pet strani prijala. — 13. dan t. m. so bili gosp. Dr. Miklošič, Dr. Dolenc in gosp. Kozler z več družimi Slovenci pri slavnemu banu Jelačiču, mu v imenu slovenskih rodoljubov poklon spoštovanja in hvaležnosti storiti. Slavni mož jih

je serčno sprejel in jim med mnogimi družimi reči tole rekel: „Edino, močno in svobodno avstrijsko cesarstvo in enakopravnost vsih narodov je moje prizadevanje; Avstrijo niso toliko njeni podkopovavci v nevarnost pripravili, kakor boječost dobro mislečih ljudi; — serčno ga je veselilo verlo podpiranje slovenskih bratov ne le s besedo, temuč tudi v djanji. Pozdrav serčni našim bratom na Slovenskim!“ Slavo Tvojo, junaški ban! vsi dobri Avstrijanci prepevajo. — Tudi v sestavku iz Bèrne v slovanskim časopisu (Slavische Centralblätter) beremo svèt, de naj bi se vsim avstrijskim poslancam v Frankobrodu dnina zaperla in se vsi nazaj poklicali. — V ravno tem listu (štev. 161) stoji pismo na poslanca Boroša, podpisano od 35 Pražkih voljivcov, v katerim mu očitajo, de ni po njih volji in mislih ravnal, de naj tedejjenja poslanec biti. —

Poménba.

Tisti mož, izbrisan iz slovenskiga rodú, ki je v Dunajskim nepokoji veliko opraviti imel (Fister), je še v šolah nar rajši naslednjo pesem prepeval:

Holder Mond, du gehst so stille	To je: Mila luna, greš tihotno
In den Abendwolken hin;	V večera oblakih tje;
Du bist ruhig, und ich fühle,	Si pokojna, jez samotno
Dass ich ohne Ruhe bin.	Čutim bres pokoja se.

Ali niso te besede že morebiti pomenile, kakošim nepokojnež bo v poznejih létih? H.

Iz Ljubljane.

Gosp. Dr. Ulepič se je s gosp. Severjem vred podal 18. dan t. mesca v Kromeriz. Dr. Ulepič nam je obljubil za naše reči se krepko potegovati. Gosp. Dr. Kavčič bo še le v kakih 14. dneih od tod odrinil zavoljo mnogih opravkov, ki ga tukaj zadržujejo. — Perva pòla gosp. Potočnikove slovnice je že na svitlo prišla. Okoli 400 iztisov so le učenci šesterih latinških šol pokupili. — Gosp. Navratil je že začel razlaganje slov. slovnice v začétnih klasih; učenci so veliko veselje razodeli. — Danes je velki zbor slovenskiga društva v Ljubljani; zvečer pa slovenska igra „Tat v mlinu“ v gledišu. — Ravno zdej zvémó, de gosp. Ambroz z nekim Dr. Fiserjem po Dolenskim okoli hodi in de je bil 17. dan t. m. v Mokronogu, 18. dan pa v Št. Rupertu. Čudno je to! Zakaj ne pride v Ljubljano? Radi bi mu na tanjko razložili, de nemško-madžarki punt na Dunaji je bil zoper nas Slovane in zoper Avstrijsko cesarstvo, in de je naš sovražnik, kdor s Košutam derži, ki je namenil naše brate Hrovate popolnoma pokončati in celo cesarstvo razdžati.

Nova knjiga!

**Pravila kako izobraževati
ilirsko narečje i u obće slovenski jezik.**

Spisal i na svetlo izdal Matija Majer.

Cena 45 kr. u srebru.

Na prodaj po vgovoru pri Jurju Lerherju u Ljubljani (Laibach), dobi se tudi u Pragi pri Venceslavu Hess, u Berni pri Karlu Winiker, u Holomcu pri Eduardu Hölzel, u Zagrebu pri Zupanu.

Velki zbor slovenskiga društva v Ljubljani

je danes ob desetih dopoldan v reduti na Št. Jakobškim tergu. Vsacimu človeku je pripušeno, v ta zbor priti.

Odbor slovenskiga društva v Ljubljani 14. listopada 1848.

Današnjimu listu je perdjan 23. dokladni list.